



2026/1435

29.6.2026

BESLUIT (EU) 2026/1435 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2026

betreffende door de Franse Republiek aangemelde nationale bepalingen inzake de vernietiging van onverkochte producten

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2026) 4364)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

I. FEITEN EN PROCEDURE

- (1) Bij brieven van 28 november en 26 december 2025 heeft Frankrijk de Commissie overeenkomstig artikel 114, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) in kennis gesteld van zijn wens om de nationale bepalingen in het Franse milieuwetboek inzake de vernietiging van onverkochte producten te handhaven. Die nationale bepalingen verschillen van Verordening (EU) 2024/1781 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

1. WETGEVING VAN DE UNIE

1.1. Artikel 114, lid 4, en artikel 114, lid 6, van het VWEU

- (2) Artikel 114, lid 4, van het VWEU bepaalt dat “[w]anneer een lidstaat het, nadat door het Europees Parlement en de Raad, door de Raad of door de Commissie een harmonisatiemaatregel is genomen, noodzakelijk acht nationale bepalingen te handhaven die hun rechtvaardiging vinden in gewichtige eisen als bedoeld in artikel 36 of verband houdend met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, hij zowel van die bepalingen als van de redenen voor het handhaven ervan, kennis geeft aan de Commissie.”
- (3) Overeenkomstig artikel 114, lid 6, van het VWEU keurt de Commissie binnen zes maanden na de kennisgeving de betrokken nationale bepalingen goed of wijst zij die af na te hebben nagegaan of zij al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

1.2. Verordening (EU) 2024/1781

- (4) Verordening (EU) 2024/1781 bevat onder meer regels inzake de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen. In de verordening is “vernietiging” gedefinieerd als het opzettelijk beschadigen of het zich ontdoen van een product, met uitzondering van het zich ontdoen met als enige doel het afleveren van het product waarvan men zich heeft ontdaan ter voorbereiding voor hergebruik, met inbegrip van opknappen of herproductie. Op grond van die verordening wordt recycling als vernietiging beschouwd.
- (5) In artikel 25, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1781 is bepaald dat de vernietiging van de in bijlage VII vermelde onverkochte consumptiegoederen voor grote ondernemingen met ingang van 19 juli 2026 en voor middelgrote ondernemingen met ingang van 19 juli 2030 verboden is. Het verbod is niet van toepassing op micro- en kleine ondernemingen. Bijlage VII bevat een lijst van kleding, kledingtoebehoren en schoeisel. De Commissie kan gedelegeerde handelingen vaststellen om nieuwe productcategorieën toe te voegen aan de lijst in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781.
- (6) Overeenkomstig overweging 59 van Verordening (EU) 2024/1781 mag de lidstaten niet worden belet nationale maatregelen in te voeren of te handhaven met betrekking tot de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen voor niet onder het verbod van deze verordening vallende producten, mits die maatregelen in overeenstemming zijn met het Unierecht.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2024/1781 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van vereisten inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten (PB L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

2. AANGEMELDE NATIONALE BEPALINGEN

- (7) De door Frankrijk aangemelde nationale bepalingen zijn opgenomen in artikel L.541-15-8 van het Franse milieuwetboek. Op grond van die bepalingen zijn “[p]roducenten, importeurs of distributeurs van voor verkoop bestemde non-foodproducten verplicht hun onverkochte producten te hergebruiken — met name door basisbehoeftigheden te schenken aan verenigingen voor armoedebestrijding en aan structuren van de sociale en solidaire economie die in aanmerking komen voor de erkenning als “solidaire onderneming van maatschappelijk nut” zoals gedefinieerd in artikel L. 3332-17-1 van het arbeidswetboek — of om ze voor te bereiden op hergebruik of te recyclen, in overeenstemming met de hiërarchie van behandelingsmethoden vermeld in artikel L. 541-1 van [dat] wetboek”.
- (8) Frankrijk is voornemens de nationale bepalingen op alle ondernemingen te blijven toepassen met betrekking tot productgroepen die niet zijn opgenomen in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781, en waarvoor dus geen verbod op de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen geldt.
- (9) Daarnaast is Frankrijk voornemens om, met betrekking tot de in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 vermelde producten, de nationale bepalingen tot en met 19 juli 2030 op middelgrote ondernemingen te blijven toepassen, zodat de reeds geldende verplichtingen zonder onderbreking van toepassing zijn op dit type marktdeelnemers, totdat de verplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) 2024/1781 op hen van toepassing worden.
- (10) In dit verband heeft Frankrijk de Commissie ook in kennis gesteld van het voornemen om het milieuwetboek te wijzigen om de nationale regels die van toepassing zijn op onverkochte consumptiegoederen die onder bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 vallen, in overeenstemming te brengen met de vereisten van die verordening, met name met wat volgens die verordening als “vernietiging” moet worden beschouwd en de vrijstelling voor micro- en kleine ondernemingen. Volgens Frankrijk is op 10 november 2025 daaromtrent een wetsontwerp (tot vaststelling van diverse bepalingen voor een aanpassing van het Unierecht, DDADUE) aan de ministerraad voorgelegd. De Commissie merkt op dat de wijziging tot op heden niet is goedgekeurd. In overeenstemming met de actualisering die Frankrijk op 8 juni 2026 heeft verstrekt, is de wijziging in februari 2026 door de Senaat aangenomen en toegezonden aan de Franse Nationale Vergadering, waar zij in de komende maanden zal worden behandeld.
- (11) Dit besluit doet geen afbreuk aan beoordelingen die de Commissie kan uitvoeren met betrekking tot de naleving door Frankrijk van de verplichtingen uit hoofde van de Verdragen in verband met de toepassing van Verordening (EU) 2024/1781.

3. PROCEDURE

- (12) Naar aanleiding van de kennisgeving door Frankrijk heeft de Commissie de andere lidstaten bij brief van 4 februari 2026 op de hoogte gebracht van de kennisgeving en hun de gelegenheid geboden om binnen de 30 dagen opmerkingen in te dienen. Op 4 maart 2026 heeft Litouwen opmerkingen ingediend. Litouwen is van mening dat de handhaving van strengere nationale maatregelen op dit gebied twijfels oproept over de naleving van de beginselen van evenredigheid en noodzakelijkheid en de integriteit van de interne markt kan aantasten. Dergelijke maatregelen zouden namelijk kunnen zorgen voor extra administratieve en financiële lasten voor bedrijven, rechtsonzekerheid kunnen creëren met betrekking tot verantwoordelijkheids- en handhavingsmechanismen en de concurrerende omstandigheden tussen de lidstaten kunnen verstoren. Litouwen steunde het verzoek van Frankrijk dan ook niet.
- (13) De Commissie heeft tevens een mededeling betreffende de kennisgeving in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ bekendgemaakt om de andere belanghebbende partijen in kennis te stellen van de Franse nationale bepalingen, alsook van de redenen die zijn aangevoerd om het verzoek te staven. De Commissie heeft geen opmerkingen over de kennisgeving ontvangen.

II. EVALUATIE

1. ONTVANKELIJKHEID

- (14) Op grond van artikel 114, leden 4 en 6, VWEU mag een lidstaat na de vaststelling van een harmonisatiemaatregel zijn strengere nationale bepalingen handhaven op basis van de in artikel 36 VWEU bedoelde gewichtige eisen of in verband met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, als die lidstaat de Commissie van die nationale bepalingen op de hoogte brengt en de Commissie ze goedkeurt.

⁽²⁾ Kennisgeving op grond van artikel 114, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie — Verzoek tot toestemming voor het handhaven van nationale maatregelen die stringenter zijn dan bepalingen van een EU-harmonisatiemaatregel (PB C, C/2026/1806, 17.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1806/oj>).

- (15) De Franse kennisgeving heeft betrekking op nationale bepalingen die afwijken van Verordening (EU) 2024/1781 met betrekking tot de vernietiging van onverkochte producten.
- (16) Die nationale bepalingen zijn strenger dan Verordening (EU) 2024/1781 voor zover zij vóór 19 juli 2030 van toepassing zouden zijn op middelgrote ondernemingen met betrekking tot producten die in bijlage VII bij die verordening zijn opgenomen, en voor zover zij van toepassing zouden zijn op groepen consumptiegoederen die niet in bijlage VII bij die verordening zijn opgenomen.
- (17) Voor zover de door Frankrijk aangemelde nationale bepalingen van toepassing zijn op andere producten dan consumptiegoederen, is de Commissie van oordeel dat de regels voor de vernietiging van dergelijke onverkochte producten niet zijn geharmoniseerd in het kader van Verordening (EU) 2024/1781. De regels van Verordening (EU) 2024/1781 met betrekking tot de vernietiging van onverkochte producten hebben betrekking op "consumptiegoederen", zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 36), van die verordening, en zijn opgenomen in hoofdstuk VI van die verordening. De kennisgeving van Frankrijk met het oog op het verkrijgen van toestemming om zijn nationale bepalingen inzake de vernietiging van andere onverkochte producten dan consumptiegoederen te handhaven, is derhalve niet ontvankelijk op grond van artikel 114, lid 4, VWEU. Daarom blijven die maatregelen in dit besluit buiten beschouwing.
- (18) Overeenkomstig artikel 114, lid 4, VWEU is de kennisgeving aangevuld met een beschrijving van de redenen met betrekking tot de bescherming van het milieu. Frankrijk verwijst naar een verslag met gegevens over onverkochte producten in Frankrijk en de milieuvoordelen door over te gaan op hergebruik of recycling. Frankrijk stelt dat de handhaving van nationale bepalingen zal helpen om afval te beperken en de natuurlijke hulpbronnen, de biodiversiteit en het klimaat in stand te houden.
- (19) In het licht van het voorgaande acht de Commissie het door Frankrijk ingediende verzoek om toestemming te krijgen voor de handhaving van zijn nationale bepalingen ontvankelijk op grond van artikel 114, lid 4, VWEU voor zover het consumptiegoederen betreft.

2. **BEOORDELING TEN GRONDE**

- (20) Overeenkomstig artikel 114, lid 4, en artikel 114, lid 6, eerste alinea, VWEU moet de Commissie nagaan of is voldaan aan alle in dat artikel genoemde voorwaarden die een lidstaat in staat stellen nationale bepalingen te handhaven die afwijken van een harmonisatiemaatregel van de Unie.
- (21) De Commissie moet met name beoordelen of de nationale bepalingen al dan niet worden gerechtvaardigd door gewichtige eisen als bedoeld in artikel 36 VWEU of verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu en niet verder gaan dan wat nodig is om de nagestreefde legitieme doelstelling te bereiken. Bovendien moet de Commissie, wanneer zij van mening is dat de nationale bepalingen aan die voorwaarden voldoen, ingevolge artikel 114, lid 6, VWEU, nagaan of zij al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

2.1. **Standpunt van Frankrijk**

- (22) Frankrijk stelt dat de nationale bepalingen een hoger niveau van milieubescherming bieden dan Verordening (EU) 2024/1781.
- (23) Volgens Frankrijk wordt jaarlijks bijna 10 000 ton aan onverkochte non-foodproducten vernietigd. Frankrijk stelt ook dat, gecombineerd over alle sectoren, onverkochte producten in Frankrijk gemiddeld 3 % van de omzet van de betrokken ondernemingen vormen. Tegen deze achtergrond wijst Frankrijk erop dat door 1 kg textiel en huishoudlinnen aan huishoudelijk afval te onttrekken en te hergebruiken of recyclen, 14 kg CO₂-equivalent wordt bespaard.
- (24) Wat betreft productgroepen die niet in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 zijn vermeld, verwijst Frankrijk naar overweging 59 van die verordening, waarin staat dat de lidstaten niet mogen worden belet nationale maatregelen in te voeren of te handhaven met betrekking tot de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen voor producten die niet onder het verbod van deze verordening vallen, mits die maatregelen in overeenstemming zijn met het Unierecht.
- (25) Frankrijk wijst er daarnaast op dat de marktdeelnemers zijn begonnen zich te organiseren en hun praktijken aan te passen aan de vereisten van de Franse nationale wetgeving, en dat het belangrijk is dat de vereisten gelden voor alle ondernemingen, ongeacht hun omvang, met name omdat sommige sectoren, zoals de meubelsector, grotendeels uit kleine en middelgrote ondernemingen bestaan.

- (26) Wat de in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 vermelde producten betreft, merkt Frankrijk op dat hoewel voor grote ondernemingen de in die verordening vastgestelde voorschriften vanaf 19 juli 2026 zonder onderbreking van kracht zullen worden, dit niet geldt voor middelgrote ondernemingen. Frankrijk merkt op dat het, zonder handhaving van zijn nationale bepalingen, alle verplichtingen voor middelgrote ondernemingen tussen 19 juli 2026 en 19 juli 2030 zou moeten opschorten. Volgens Frankrijk zou een dergelijke onderbreking leiden tot de hernieuwde vernietiging van onverkochte producten in de betrokken sectoren en ingaan tegen de geboekte vooruitgang op het gebied van milieubescherming.
- (27) Frankrijk stelt ook dat de nationale bepalingen op niet-discriminerende wijze van toepassing zijn op alle ondernemingen die op het grondgebied actief zijn, ongeacht of zij Frans of buitenlands zijn, en zowel betrekking hebben op nationale producten als op producten die in andere lidstaten zijn vervaardigd en in Frankrijk worden ingevoerd.

2.2. Evaluatie van het Franse standpunt

2.2.1. *Rechtvaardiging op grond van milieubescherming*

- (28) Het doel van de Franse nationale bepalingen is een hoger niveau van milieubescherming te bereiken door afval te voorkomen en hergebruik of recycling van onverkochte producten te bevorderen.
- (29) Een zo lang mogelijke gebruiksduur van producten en materialen is een kernbeginsel van de circulaire economie. Het hergebruik, de donatie, het opknappen of de herproductie van producten in plaats van de verwijdering ervan vermindert de afvalproductie, de winning van hulpbronnen en de uitstoot van broeikasgassen. Recycling van onverkochte consumptiegoederen als tweede optie wordt weliswaar beschouwd als “vernietiging” in de zin van Verordening (EU) 2024/1781, maar is nog steeds in overeenstemming met de afvalhiërarchie. Recycling maakt het mogelijk bepaalde materialen terug te winnen en helpt de behoefte aan grondstoffen te verminderen en is dus nog steeds een betere optie dan andere nuttige toepassing of verwijdering. De aangemelde nationale bepalingen lijken derhalve geschikt om bij te dragen tot de vermindering van afval en tot het behoud van natuurlijke hulpbronnen, biodiversiteit en klimaat.
- (30) De Franse maatregelen zijn van toepassing op consumptiegoederen die niet zijn opgenomen in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781, waarvoor op het niveau van de Unie geen voorschriften inzake vernietiging zijn vastgesteld, en zijn derhalve strenger dan de op het niveau van de Unie vastgestelde voorschriften. Voor de producten die wel zijn opgenomen in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781, namelijk kleding, kledingtoebehoren en schoeisel, heeft de wetgever van de Unie bovendien bepaald dat het verbod met ingang van 19 juli 2030 van toepassing zal zijn op middelgrote ondernemingen. Voor die ondernemingen wil Frankrijk de reeds geldende nationale verplichtingen handhaven om een tijdelijke verlaging van het bestaande niveau van milieubescherming te voorkomen. Die nationale voorschriften zijn daarom ook strenger dan de voorschriften die op het niveau van de Unie zijn vastgesteld. Het is echter belangrijk dat dit slechts een overgangsmaatregel is.
- (31) In overweging 59 van Verordening (EU) 2024/1781 wordt tot slot uitdrukkelijk vermeld dat de lidstaten niet belet mogen worden nationale maatregelen in te voeren of te handhaven met betrekking tot de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen voor niet onder het verbod van die verordening vallende producten, mits die maatregelen in overeenstemming zijn met het Unierecht.
- (32) Op basis van de beschikbare informatie kunnen de aangemelde nationale bepalingen worden aanvaard om redenen die verband houden met milieubescherming.

2.2.2. *Ontbreken van willekeurige discriminatie, van een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten en van een hinderpaal voor de werking van de interne markt*

2.2.2.1. *Geen willekeurige discriminatie*

- (33) Uit hoofde van artikel 114, lid 6, VWEU moet de Commissie nagaan of de beoogde maatregelen geen middel tot willekeurige discriminatie vormen. Opdat er geen discriminatie plaatsvindt, mogen overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie soortgelijke situaties niet op verschillende wijzen worden behandeld en mogen verschillende situaties niet op dezelfde wijze worden behandeld.
- (34) De Franse nationale bepalingen zijn van toepassing op alle ondernemingen die op het Franse grondgebied actief zijn, ongeacht de nationaliteit, en hebben zowel betrekking op nationale producten als op producten uit andere lidstaten. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel kan worden geconcludeerd dat deze bepalingen geen middel tot willekeurige discriminatie zijn.

2.2.2.2. Geen verkapte handelsbeperking

- (35) Nationale maatregelen die strengere normen opleggen dan een harmonisatiemaatregel van de Unie, kunnen een belemmering voor de handel vormen. De in artikel 114, lid 6, VWEU vermelde voorwaarden zijn bedoeld om te voorkomen dat beperkingen op basis van de criteria van de leden 4 en 5 van dat artikel om onjuiste redenen worden toegepast en in feite economische maatregelen vormen die gericht zijn op belemmering van de invoer uit andere lidstaten en dus een middel vormen om de nationale productie indirect te beschermen.
- (36) De Franse nationale maatregelen introduceren strengere milieunormen voor marktdeelnemers die op het Franse grondgebied actief zijn en de maatregelen zijn zonder onderscheid van toepassing op alle marktdeelnemers. Dit wijst erop dat het doel van de maatregelen milieubescherming is in plaats van economisch protectionisme.
- (37) Bij gebrek aan bewijs dat de nationale bepalingen in feite een maatregel vormen om de nationale productie te beschermen, kan worden geconcludeerd dat zij geen verkapte beperking van de handel tussen lidstaten zijn.

2.2.2.3. Geen hinderpalen voor de werking van de interne markt

- (38) Deze voorwaarde kan niet zodanig worden uitgelegd dat geen enkele nationale maatregel die gevolgen kan hebben voor de werking van de interne markt, kan worden goedgekeurd. Elke nationale maatregel die afwijkt van een op de totstandkoming en de werking van de interne markt gerichte harmonisatiemaatregel, is namelijk in wezen een maatregel die gevolgen kan hebben voor de interne markt. Om de procedure, als vastgelegd in artikel 114 VWEU, op een zinvolle wijze te kunnen gebruiken, moet het begrip "hinderpaal voor de werking van de interne markt" in de context van artikel 114, lid 6, VWEU dan ook worden opgevat als onevenredig, vergeleken met de doelstelling.
- (39) Het doel van de door Frankrijk meegedeelde nationale maatregelen is het bevorderen van hergebruik, met name door middel van donatie, alsook de voorbereiding voor hergebruik en recycling van onverkochte producten, in overeenstemming met de hiërarchie van afvalbeheeropties. Met het oog op evenredigheid voorzien de nationale bepalingen ook in afwijkingen, met name wanneer verwijdering door de bevoegde autoriteit wordt vereist of wanneer hergebruik, voorbereiding voor hergebruik of recycling risico's voor de gezondheid, de veiligheid of het milieu met zich meebrengt. Daarnaast mogen producten die onder de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen en die aan ten minste drie geschikte ontvangers voor donatie zijn aangeboden en waarvoor geen ontvanger is gevonden, gratis worden overgedragen aan een erkende milieu-instantie die ze zal beheren.
- (40) Gezien de door Frankrijk aangevoerde milieuvoordelen en het feit dat de nationale maatregelen nuttige toepassing en verwijdering verbieden en tegelijkertijd alle andere opties voor afvalbeheer toestaan, met inbegrip van recycling, en in gerechtvaardigde gevallen voorzien in afwijkingen van dit verbod, is de Commissie van mening dat de nationale bepalingen geen onevenredige hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen in de zin van artikel 114, lid 6, VWEU.
- (41) In het licht van deze analyse is de Commissie van oordeel dat wordt voldaan aan de voorwaarde van het ontbreken van hinderpalen voor de werking van de interne markt.

III. CONCLUSIE

- (42) In het licht van voornoemde overwegingen is de Commissie van oordeel dat het verzoek van Frankrijk tot handhaving van zijn nationale bepalingen in het Franse milieuwetboek inzake de vernietiging van onverkochte producten, dat op 28 november en 26 december 2025 door de Commissie is ontvangen, moet worden ingewilligd voor zover die bepalingen van toepassing zijn op consumptiegoederen en strenger zijn dan die van Verordening (EU) 2024/1781.
- (43) Daarom moeten de Franse nationale bepalingen betreffende de toepassing van het verbod op de vernietiging van de in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 vermelde onverkochte consumptiegoederen op middelgrote ondernemingen worden goedgekeurd tot en met 19 juli 2030, de datum waarop de bepalingen van die verordening van toepassing worden. De Franse nationale bepalingen die van toepassing zijn op de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen die niet in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 zijn opgenomen, moeten worden goedgekeurd totdat, in voorkomend geval, geharmoniseerde bepalingen op het niveau van de Unie inzake de vernietiging van een van die producten van toepassing worden en gelijk zijn aan of strenger zijn dan de Franse nationale bepalingen.

- (44) De kennisgeving van Franse nationale bepalingen inzake de vernietiging van andere onverkochte producten dan consumptiegoederen, is niet ontvankelijk op grond van artikel 114, lid 4, VWEU,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De nationale bepalingen betreffende de toepassing op middelgrote ondernemingen van nationale voorschriften inzake de vernietiging van de in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 vermelde onverkochte consumptiegoederen, waarvan Frankrijk bij brieven van 28 november en 26 december 2025 overeenkomstig artikel 114, lid 4, VWEU kennis heeft gegeven, worden goedgekeurd tot en met 19 juli 2030.

Artikel 2

De nationale bepalingen betreffende de vernietiging van onverkochte consumptiegoederen die niet in bijlage VII bij Verordening (EU) 2024/1781 zijn opgenomen, worden goedgekeurd totdat, in voorkomend geval, herziene geharmoniseerde bepalingen die op het niveau van de Unie van toepassing zijn inzake de vernietiging van een van die producten en waarbij voorschriften worden vastgesteld die gelijk zijn aan of strenger zijn dan die welke in de Franse nationale bepalingen zijn vastgesteld, van toepassing worden.

Artikel 3

De kennisgeving met betrekking tot andere onverkochte producten dan consumptiegoederen wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2026.

Voor de Commissie
Jessika ROSWALL
Lid van de Commissie